

BENTHUIZEN - De gereformeerde gemeente van Benthuisen heeft vorige maand afscheid genomen van de nestor van de kerkenraad, de 92-jarige ouderling A. Kaashoek. Hij heeft de gemeente meer dan 66 jaar mogen dienen, waarvan 56 jaar als ambtsdrager. „Het was mijn begeerte om in de kerkenraadskamer van de kerkenraad afscheid te nemen. Ik heb toen gezegd: Als ik iemand verkeerd behandeld heb, wil hij het me dan vergeven? Ik ben blij dat Ik de kerkenraad en de gemeente in vrede heb mogen verlaten. Ik ben nooit weggelopen, dat mag niet. En nu wil ik niet bewierookt worden, hoor! Pasop".

Adriaan Kaashoek werd op 7 oktober 1895 in St. Annaland geboren. Hij bezocht echter de lagere school te Amsterdam. De Zeeuwse schipperszoon verhuisde in 1912 met zijn ouders naar Benthuisen. Als boer verdiende hij later de kost voor zijn grote gezin.

De gemeente van Benthuisen -eind 1840 met haar predikant, ds. L. C. G. Ledeboer, buiten de Nederlandse Hervormde Kerk geplaatst- is de moedergemeente van de "Ledeboeriaanse" Gereformeerde Gemeenten geweest. Na het overlijden van ds. Ledeboer werd zij onder andere nog korte tijd bediend door lerend ouderling H. H. Dieperink Langereis. Daarna volgde een lange vacante periode.

Na de breuk met het hervormde kerkgenootschap werden de stoffelijke belangen van de gemeente lange tijd behartigd door kerkmeesters, die overigens geen deel uitmaakten van de kerkenraad. Op 18 december 1918 besloot men een tweetal notabelen te benoemen om de taak van de kerkmeesters te verlichten. Zij moesten onder andere de rekeningen van de kerk nazien. Een vacature bij de kerkmeesters werd in de volgende jaren meestal vervuld door een notabel.

Zo werd notabel M. Post tot kerkmeester gekozen. De gereformeerde gemeente van Benthuisen benoemde op 26 januari 1922 Adriaan Kaashoek tot notabel. Eerder was Kaashoek reeds actief geweest als lid van de bouwcommissie.

Geen waardigheid

In november 1925 volgde Kaashoek 's verkiezing tot kerkmeester en begin 1932 werd hij door ds. W. C. Lamain bevestigd tot diaken. „Na veel strijd" aanvaardde hij negen jaar later het ouderlingschap. Volgens Kaashoek was hij jaren eerder hiermee reeds werkzaam gemaakt. „Zittend in de kerkmeester bank kreeg ik te geloven dat ik nog eens op de kansel zou staan en de gemeente zou mogen voorgaan". In januari 1941 werd hij bevestigd. Zevenenzeventig jaar mocht hij dit ambt bekleden. Tot begin 1986 nam hij het scribaat waar.

Terugblikkend op 66 dienstjaren getuigt Kaashoek bewogen: „Mijnerzijds ben ik niet geweest die ik moest zijn. Maar aan de andere kant heeft de Heere vervuld: Hij die u roept, is getrouw. Die het ook doen zal. Niet dat ik getrouw geweest ben, maar de Heere is de Getrouwe. Zo Gij in 't recht wilt treden, en gadeslaan onze ongerechtigheden, ach, wie zal dan bestaan?"

Kaashoek: „Alles getuigt tegen mij. 't Is niet .uit enige waardigheid in mezelf dat ik zo lang in 't ambt mocht staan. Het ambtelijk leven is niet zonder strijd, 't Is gebeurd dat ik geen preek kon vinden, dat ik geen gebedje kon doen en dat ik geen zucht had om te zuchten. Ik stond dan onder de preekstoel en zei: Heere, hoe moet dat nu? Ik kan het niet, maar Gij bent het zo waard. Maar met die ervaringen ben ik niets. De Heere was mij niets verplicht, maar God is zo waardig dat we er om vragen".

Kaashoek: „We hebben het ook wel eens makkelijk mogen doen. Dat waren soms maar uurtjes van korte duur, zó genoten en zó weer toegesloten, en dat is dan onze eigen schuld".

Gunst Gods

Kaashoek weet veel te vertellen over oude kinderen van God die hij in zijn jonge jaren mocht ontmoeten. Toon hij in Benthuizen kwam, leefde ouderling Jacob van den Dool nog. „Een man met rijke genade. Een ander, die op zijn sterfbed lag, verhaalde eens van de werkzaamheden die hij die nacht gehad had: De Heere kwam me er bij te bepalen dat de aardse tabernakel wel afgebroken wordt, maar dat ik een Huis bij God, eeuwig in de hemelen, heb. Dat ging er maar niet een beetje langsheen. Hij kon vertellen hoe hij schuldenaar voor God geworden was".

Oud-ouderling Kaashoek raakt niet gauw uitgepraat als hij hierover vertelt, maar het hoeft niet allemaal in de krant vindt hij. „Nou moet je al die dingetjes niet schrijven; je moet oppassen".

Kaashoek heeft de fakkel over mogen dragen. De 87-jarige ouderling P. C. de Peinder is nu nestor van de kerkenraad. De Peinder is ook al 38 jaar ambtsdrager. Met hem en vele anderen heeft Kaashoek de gemeente mogen dienen.

Uit: Digibron, 11 februari 1988; auteur: L. Vogelaar.